

Vonnis nr. 668

dd. - 8 12 2003

Notitienummer 66.71.27/99

Pagina 1

Reg CR 66i

De Rechtbank van eerste Aanleg van het Arrondissement IEPER, provincie West-Vlaanderen, er zitting houdende, wijzende in correctionele zaken, negende kamer met één rechter, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

In de zaak vervolgd door het Openbaar Ministerie

- TEGEN -

984

geboren te
wonende te

op

, onderhoudswerkman,

Verdacht van :

A.

Met overtreding van de artikelen 1, 2, 42§1.6°, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel IV van dit decreet, om zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van burgemeester en schepenen, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen gebruikt worden, zoals woonwagens, kampeervagens, afgedankte voertuigen of tenten,

Thans gewijzigd ingevolge het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 als volgt : Met overtreding van de artikelen 3, 4, 19, 99§1.5°, 146, 149, 160 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen en verordeningen, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel II van het decreet, om zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning gebouwd te hebben, een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval, het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens of voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen gebruikt worden, zoals woonwagens, kampeervagens, afgedankte voertuigen, tenten, of voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen of rollend materieel die hoofdzakelijk voor publicitaire doeleinden worden gebruikt,

terzake op het perceel kadastraal gekend _____, met een totale oppervlakte
van _____ (bos), gelegen te _____ eigendom van beklagde, krachtens een akte van
bekrachtiging, verleden voor notaris _____ te _____ op 14 maart 2001, met name :

te _____ in de periode van 29 maart 1999 tot 25 JUN 2002

zonder in het bezit te zijn van de voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, een grond te gebruiken voor het plaatsen van een trekcaravan, in het bijzonder het instandhouden van deze overtreding

B.

Met overtreding van de artikelen 1, 2, 42§1.1°, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel IV van dit decreet, om zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van burgemeester en schepenen, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, afgebroken te hebben, herbouwd te hebben, een bestaande woning verbouwd te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd,

Thans gewijzigd ingevolge het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 als volgt : Met overtreding van de artikelen 3, 4, 19, 99§1.1°, 146, 149, 160 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen en verordeningen, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel II van het decreet, om zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, een bestaande inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd,

terzake op het perceel kadastraal gekend _____ met een totale oppervlakte
van _____ (bos), gelegen te _____, eigendom van beklagde, krachtens een akte van
bekrachtiging, verleden voor notaris _____ te _____ op 14 maart 2001, met name :

te _____ in de periode van 29 maart 1999 tot 25 JUN 2002

het instandhouden van een waterput in metselwerk, een volière en een omheining met draad en betonpalen, porfiersteenslag en een kasseistrook, die gebouwd of aangebracht werden zonder in het bezit te zijn van de voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

Gezien de dagvaarding betekend aan de beklaagde en overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ onder nummer _____ en ingeschreven in het vergunningsregister van de gemeente _____

Gehoord de Heer _____, substituut-Procureur des Konings, in zijn samenvatting en conclusie in de nederlandse taal.

Gehoord de beklaagde in zijn verdediging, voorgedragen door Meester advocaat te _____

A. OMTRENT DE SCHULDVRAAG:

- Gelet op de elementen van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting, acht de rechtbank de feiten voldoende bewezen.

Verwezen kan worden naar de vaststellingen van de verbalisanten en de door hen gevoegde foto's. In een natuurgebied (bos) heeft beklaagde wederrechtelijk opgetrokken bouwsels in stand gehouden.

- Omtrent de vermeende overschrijding van de redelijke termijn, merkt de rechtbank op :
- (1) dat een vermeende overschrijding van de redelijke termijn niet leidt tot de onontvankelijkheid van de strafvordering maar aanleiding kan zijn tot een vermindering van de uit te spreken straf beneden het minimum, desgevallend tot een éénvoudige schuldigverklaring zonder bestraffing (artikel 21 ter Wetboek van Strafvordering);
 - (2) dat in casu beklaagde voor het eerst geverbaliseerd werd op 07.04.1999. De omstandigheid dat de vorige eigenaar in 1979 geverbaliseerd werd is volledig vreemd aan de beoordeling der redelijk termijn wat betreft beklaagde zelf. Enkel dient in casu nagegaan te worden of de redelijke termijn wat betreft de strafvordering jegens beklaagde gesteld, niet werd overschreden. Beklaagde werd met de vaststellingen van de verbalisanten d.d. 07.04.1999 voor het eerst "beschuldigd" van de feiten voorwerp van de strafvordering zodat de redelijke termijn op die datum inging. Dat vastgesteld wordt enerzijds dat het openbaar Ministerie te dezen diligent het dossier behartigd heeft. Weliswaar werd gedurende een periode van 18.12.2000 tot 14.02.2002 klaarblijkelijk geen enkele daad van onderzoek gesteld, doch dit kan verantwoord worden gezien men klaarblijkelijk de beklaagde de tijd en kans wou bieden de wederrechtelijk in standgehouden bouwsels af te breken (zie inhoud kantschrift OM d.d. 21.02.2002 – stuk 25 van het dossier). Dat anderzijds het duidelijk is dat deze vertraging de verdediging van beklaagde niet heeft bemoeilijkt, laat staan onmogelijk gemaakt heeft, noch heeft het de bewijsvoering in hoofde van beklaagde beïnvloed.

Er bestaat dan ook geen aanleiding om een éénvoudige schuldigverklaring uit te spreken.

B) NOPENS DE STRAFTOEMETING :

De feiten (tenlasteleggingen A en B) worden bij toepassing van artikel 65 lid 1 Strafwetboek samengevoegd met het oog op de bestraffing gezien zij de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met :

- de ernst en de concrete aard van de feiten; beklaagde heeft wederrechtelijke bouwsels in standgehouden in een natuurgebied. Niettegenstaande hij reeds geruime tijd kennis heeft van het wederrechtelijk karakter van deze bouwsels weigert hij tot de afbraak ervan over te gaan;
- de gegevens van het strafregister van beklaagde : beklaagde beschikt nog over een blanco Strafregister.

De hierna bepaalde straf deels met uitstel komt passend voor teneinde beklaagde het verkeer van zijn handelen te doen inzien en hem te doen onthouden van het plegen van nieuwe feiten.

Het verzoek tot het bekomen van de gewone opschorting van veroordeling dient gelet op de ernst van de feiten en gezien niet blijkt dat een veroordeling de sociale reclassering van beklaagde in het geding zou brengen, afgewezen worden.

Overwegende dat de beklaagde geen enkele vroegere veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft ondergaan. Het vorig goed gedrag van deze veroordeelde en zijn huidige gesteldheid laten aan de rechtbank toe te verhoppen dat een veroordeling deels met uitstel zal volstaan om het doeleinde van de bestraffing te bereiken.

Dat uitstel zal van **rechtswege** herroepen worden ingeval de veroordeelde gedurende de proeftermijn een nieuw misdrijf pleegt dat veroordeling tot een criminele straf of correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad. Het uitstel **kan** worden herroepen indien de veroordeelde gedurende de proeftermijn een nieuw misdrijf pleegt dat veroordeling tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van ten minste één maand en ten hoogste zes maanden ten gevolge heeft gehad (artikel 14 § 1 en 14 § 1bis Probatielwet van 29 juni 1964).

C) NOPENS DE HERSTELVORDERING :

De bevoegde gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft per 27.03.2000 een herstellvordering ingeleid inhoudende het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, met name :

- het verwijderen van de caravan, afbraak van de waterput, volière en omheining alsook het verwijderen van de aangelegde verharding;
- verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;
- het herstel van het natuurgebied in de oorspronkelijke staat (stuk 14 strafdossier).

(1) Omtrent de vraag tot afsplitsen van de herstellvordering van de strafvordering;

Het wordt thans algemeen aanvaard dat de beoordeling over de herstellvordering afgesplitst kan worden van de beoordeling over de strafvordering (zie Cass. 12.04.1994, R.W., 1994-1995, 191).

Evenwel is de rechtbank van oordeel dat dit in casu niet aangewezen is. Immers, in strijd met wat beklaagde in besluiten voorhoudt, is het niet realistisch dat de bouwovertradingen zouden kunnen worden geregulariseerd. Immers het betreffen overtradingen in een natuurgebied waaromtrent de stedenbouwkundige overheid sedert medio 1999 streng optreedt (zie stuk 6 van het strafdossier – de brief van 10.03.1999 van AROHM waarbij aan het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente gevraagd wordt vaststellingen te doen aangaande bouw misdrijven in verscheidene percelen in de).

Dat beklaagde de wederrechtelijke toestand zou kunnen regulariseren via een in de toekomst te verwachten regeling voor weekendverblijven, is evenmin geloofwaardig. Daarom worden enkel vage intentie verklaringen vanwege de regelgevende overheden voorgelegd. Uit de bijlage 1 aan het schrijven d.d. 04.04.2003 van de raadsman van beklaagde aan deze rechtbank (stuk 7 dossier van de rechtspleging, zie in fine pagina 2 van

stuk 1484 (2002-2003) Nr. 1.) blijkt ten andere dat wat betreft de kwetsbare gebieden waarin geen planmatige oplossing voorhanden is (quod in quasi), de Vlaamse overheid slechts zeer uitzonderlijk de weekendverblijven wil regulariseren met name voor bepaalde beperkt aantal clusters waar deze aansluiten bij het woongebied mits een compensatie tussen "harde" en "zachte" bestemmingszones wordt gerealiseerd.

In casu blijkt duidelijk dat de percelen van beklagde gelegen zijn midden in een bosgebied en geenszins aansluiten bij een woongebied (zie stuk 1 beklagde). Beklaagde kan uiteraard niet verwijzen naar de andere wederrechtelijk opgetrokken bouwsels in zelfde bosgebied.

(2) Omtrent de motivatie der herstellvordering :

Deze herstellvordering voldoet aan de vereisten van artikel 149 §1, 1° van het decreet van 18.05.1999.

Lezing van de motivatie van de herstellvordering leert dat deze berust en gerechtvaardigd wordt door de goede ruimtelijke ordening. Terecht wordt gesteld dat het in casu om een natuurgebied gaat waarin geen "buitenverblijven" geduld kunnen worden en waarbij de wederrechtelijke bouwsels als landschapsvervuiling beschouwd moeten worden.

(3) Omtrent de verzaking aan een meerwaardesom;

Gezien het misdrijf een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming (betreft een natuurgebied), kan de herstellvordering niet volstaan met het opleggen van een meerwaarde som (zie artikel 8 van het Decreet van 04.06.2003, BS 22.08.2003).

(4) Omtrent de dwangsom;

Beklaagde moet gestimuleerd worden om zelf de door hem wederrechtelijk in standgehouden bouwsels af te breken. Daartoe dient de dwangsom opgelegd te worden. Immers uit het gevoerde strafonderzoek en uit de inhoud van de besluiten voor beklagde blijkt dat hij niet gemotiveerd is om uit vrije wil de gevraagde herstellvordering in te willigen. Dat de bevoegde stedenbouwkundige overheden ambtshalve de herstellvordering kunnen uitvoeren doet geen afbreuk aan het gegeven dat het vanuit proceseconomische overwegingen de voorkeur verdient dat de overtreder zelf voldoet aan deze vordering.

Conclusie ;

De herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur d.d. 27.03.2000 dient te worden ingewilligd.

Aan de beklagde wordt bevel opgelegd om over te gaan tot de afbraak van de diverse constructies zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen alsook tot het afvoeren van de afbraakmaterialen naar de daartoe voorziene stortplaatsen, en het natuurgebied in de oorspronkelijke staat te herstellen, dit alles binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis uit te voeren. Bij gebreke aan uitvoering binnen deze termijn wordt beklagde veroordeeld tot betaling van een dwangsom van 250 EUR per dag ten voordele van de bevoegde overheden.

Invoering van de euro

De feiten zijn gepleegd zowel vóór als na 1 januari 2002, zodat de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet volledig toepasselijk is.

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van art. 2 lid 2, 38, 40, 65 van het Strafwetboek; art. 3, 4, 19, 99§1,5°, 146, 149, 160 decreet houdende org. ruimtelijke ordening dd. 18.05.1999; art. 84 Hypotheekwet;

art. 162, 163, 182, 184, 189, 190, 194, 195, van het wetboek van strafvordering; art. 2, 11, 12, 14, 30, 31, 32, 34, 35, 37, 40, 41, 68 van de wet van 15.6.1935; art. 1, 2 en 3 van de wet van 5.3.1952, laatst gewijzigd door art. 36 van de programmawet van 2.7.1981, art. 326 van de programmawet van 22.12.1989, art. 48 van de wet van 20.7.1991, art. 162 van de wet van 26.6.1992 en art. 1 van de programmawet van 24 december 1993; art. 29 van de wet van 1.8.1985, gewijzigd door art. 3 van de programmawet van 24 december 1993; art. 91 K.B. 28.12.1950 gew. art. 1 K.B. 29.7.1992, art. 1 K.B. 23.12.1993 en art. 1 K.B. 11.12.2001; art. 2 en 4 wet 26.6.2000;

art. 1bis, 3, 6, 8 en 14 van de wet van 29.6.1964, gewijzigd bij de wet van 9.1.1991, de wet van 10.2.1994, de wet van 11.7.1994 en laatst gewijzigd door de wet van 22.3.1999;

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak, zitting houdend in eerste aanleg :

Verklaart de feiten A en B in hoofde van de beklagde BEWEZEN.

Veroordeelt de beklagde voor de feiten A en B samen bij toepassing van art. 65 lid 1 Strafwetboek tot :

- een geldboete van **honderd en vijftig euro (150.00 EUR)**, te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op **zevenhonderd en vijftig euro (750 EUR)** of een vervangende gevangenisstraf van **vijfenveertig dagen**.

Zegt evenwel voor recht dat de geldboete als volgt wordt gesplitst :
75 euro x 40 opdecimen, hetzij 375 euro of 22 dagen, effectief
75 euro x 40 opdecimen, hetzij 375 euro of 23 dagen met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar.

Rechtdoende omtrent de herstellvordering:

Beveelt de beklagde om het terrein kadastraal gekend onder met een oppervlakte van en gelegen te zonder nummer op het kruispunt met de eigendom van beklagde, in de oorspronkelijke staat te herstellen, met name over te gaan tot :

- het verwijderen van de caravan, afbraak van de waterput, volièrre en omheining alsook het verwijderen van de aangelegde verharding;
- verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;
- en het natuurgebied in de oorspronkelijke staat te herstellen,

dit alles binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis uit te voeren. Bij gebreke aan uitvoering binnen deze termijn wordt beklagde veroordeeld tot betaling van een dwangsom van 250 EUR per dag ten voordele van de bevoegde overheden.

Beveelt dat de gemachtigde ambtenaar van ambtswege in de uitvoering kan voorzien voor het geval de aanpassingswerken niet binnen de gestelde termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis worden uitgevoerd.

Zegt voor recht dat huidig vonnis wordt vermeld op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit, op de wijze bij artikel 84 van de Hypotheekwet voorgeschreven.

Gezien de bovenstaande correctionele veroordeling, verplicht tevens de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds, ingesteld bij art. 28 van de Wet van 1.8.1985, te betalen: een bedrag van TIEN EUR, te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op éénmaal 50 EUR.

Verwijst de beklaagde in de kosten jegens de openbare partij, reeds begroot op 87,23 EUR.

Legt hem tevens een vergoeding op van 25 EUR, bij toepassing van artikel 91, 2de lid, van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door het K.B. van 29 juli 1992 en gewijzigd door het K.B. van 23 december 1993 en artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001, in werking op 1 januari 2002).

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken in het Nederlands behandeld.

**Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
MAANDAG ACHT DECEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE.**

Aanwezig : - de heer , alleenzetelend rechter,
 - mevrouw , eerste substituut-Procureur des Konings,
 - mevrouw , griffier.